

ad *stk. 1, b*). Denne bestemmelse omfatter foruden de egentlige statstjenestemænd også andre grupper, såsom folkekirkens tjenestemænd, folkeskolens lærere og kommunale tjenestemænd. Endvidere vil bestemmelsen omfatte f. eks. faste arbejdere og håndværkere ved statsbanerne, der i henhold til § 118 i lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger er undergivet de for statens tjenestemænd gældende pensionsbestemmelser samt de af lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd omfattede civile funktionærer, håndværkere og arbejdere samt de i lovens § 56, stk. 6, omhandlede militære tjenestemænd, der alle ligeledes har en pensionsordning, der stort set svarer til statstjenestemandenes. Endelig vil bestemmelsen omfatte de i statsunderstøttede virksomheder ansatte personer med pensionsret som tjenestemænd samt de i koncessionerede virksomheder ansatte, hvis pension ydes efter tilsvarende regler som for statens tjenestemænd. Bestemmelsen gælder også for elever, medhjælpere eller aspiranter til stillinger, hvor de ved afgang fra tjenesten har adgang til pension som ovenfor anført.

Undtagelsesbestemmelsen omfatter ikke tjenestemænd, der er ansat uden ret til pension, ligesom bestemmelsen ikke gør indgreb i den ret til tillægspension, en tjenestemand måtte have opnået ved forudgående beskæftigelse.

Med hensyn til bibeskæftigelse gælder bestemmelsen kun for så vidt angår de pågældendes indtægter fra det offentlige, respektive fra den arbejdsgiver, hos hvem de er i pensionsgivende tjeneste. Bestemmelsen berører derimod ikke eventuel ret til tillægspension, som opnås ved arbejde for andre arbejdsgivere, idet sådanne arbejdsforhold må bedømmes efter hovedreglen i forslaget § 2.

ad *stk. 1, c*). Ved lærlinge på kontrakt forstås læreforhold, for hvilke der i henhold til § 1 i lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold skal oprettes skriftlig lærekontrakt, hvorimod bestemmelsen ikke omfatter de læreforhold, der indgås med personer over 18 år, og som ikke er en fortsættelse af et inden den ansattes fyldte 18. år indgået læreforhold, jfr. lærlingelovens § 30. Bestemmelsen er indført under hensyn til, at lærlinge på lærekontrakt udgør en bestemt afgrænset gruppe, der bør behandles ensartet, uanset om lærlingen er over eller under 18 år, og hele gruppen er derfor foreslået undtaget på grund af deres forholdsvis ringe evne til at påtage sig økonomiske byrder i læretiden.

Om unge under uddannelse, der økonomisk er ligestillet med lærlinge, henvises der til bemærkningerne nedenfor ad *stk. 2, a*).

ad *stk. 1, d) og e*). Efter hovedreglen vil samtlige personer inden for grupperne arbejdere og funktionærer, blive omfattet af tillægspensionsordningen uanset formen for beskæftigelse. Er der imidlertid tale om beskæftigelse af ganske kort tids varighed inden for den enkelte uge eller måned, vil den pågældende have så ringe tilknytning til arbejdsmarkedet, at der ikke ses at være grundlag for at omfatte dem af ordningen, medmindre de som løsarbejdere er indtænkt under denne, jfr. § 2, stk. 3. Der tænkes her f. eks. på husmødre med helt kortvarig beskæftigelse uden for hjemmet.

Ved lønmodtagere, hvis arbejdstid ikke kendes, forstås personer, hvis arbejdstid ikke på forhånd er fastlagt, i reglen fordi dette ikke er muligt på grund af arbejdets eller aflønningens særlige karakter. Gruppen omfatter bl. a. provisionslønnede, som f. eks. handelsrejsende, rejseinspektører, akkvisitører, inkassatorer og lignende samt personer, der udfører deres arbejde i hjemmet som f. eks. hjemmesyersker.

Efter § 4, *stk. 2, a*), kan bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension efter ansøgning fra medlemsskab undtage grupper af unge lønmodtagere under uddannelse, der økonomisk er ligestillet med lærlinge på lærekontrakt.

Bestyrelsen kan endvidere, jfr. *stk. 2, b*), undtage grupper af lønmodtagere, som er tilsluttet en ved lovens ikrafttræden bestående pensionsordning, der efter bestyrelsens skøn som helhed er af mindst samme værdi som tillægspensionsordningen.

Med hensyn til denne sidstnævnte regel bemærkes, at man har fundet det rigtigst, at adgangen til dispensation kun bør omfatte ordninger, der består ved lovens ikrafttræden, og at en eventuel dispensation ikke skal afskære disse fra normal tilgang af nye medlemmer. Man har lagt vægt på, at det ved tilrettelæggelsen af private pensionsordninger, der oprettes på et senere tidspunkt, vil være muligt at lade de beskæftigedes adgang til tillægspension indgå i overvejelserne. Bestyrelsen bør ikke behandle en ansøgning om dispensation, førend der foreligger en repræsentativ udtalelse fra dem, der i givet fald ville blive omfattet af den pågældende dispensation. Det er ikke afgørende, men må kunne indgå i overvejelserne, om der blandt de pensionssikrede er flertal for eller imod en dispensation.

Ved bedømmelsen af, om der skal gives dispensation, er man i øvrigt gået ud fra, at bestyrelsen lægger følgende retningslinier til grund:

1. Den eksisterende ordning må for lønmodtagerne være mindst lige så god som Arbejdsmarkedets Tillægspension både med hensyn til bidrag og ydelser.